

ការណែនាំកុមារបែបវិជ្ជមាន

បើខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា៖ កុំគិតពីជំរើ! តើអ្នកកំពុងគិតអំពីអ្វី? ជំរើមែនទេ?

ប្រសិនបើយើងដាក់វានៅក្នុងបរិបទរបស់កុមារ៖ ប្រសិនបើយើងប្រាប់ពួកគេថា "កុំធ្វើនេះឬនោះ" នោះខ្លាញាលរបស់ពួកគេនឹងឮ "ធ្វើនេះធ្វើនោះ" ។

ខ្លាញាលមនុស្សមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីយល់ពីការអវិជ្ជមានទេ។

ចុះបើយើងប្តូរប្រែបន្លំនិយាយមកប្រើតែទម្រង់វិជ្ជមាន?
វាគឺជាលំហាត់ដ៏លំបាកមួយសម្រាប់ខ្លាញាលរបស់យើង

ចាប់តាំងពីយើងបានរៀននូវអ្វីដែលហាមប្រាមតាំងពីក្មេង ជំនួសឱ្យអ្វីដែលត្រូវបានអនុញ្ញាត។ នៅក្នុងវចនានុក្រមដំបូងរបស់កុមារ រយៈពេល "សំខាន់" ចាប់ពីអាយុ ១៨ ខែដល់ ២ ឆ្នាំ ជារឿយៗ ត្រូវបានគេហៅថាជា "វ័យដំទង់ដំបូង" ឬ "ទេ" ដោយសារការផ្លាស់ប្តូរជាច្រើនកើតឡើងនៅពេលនេះទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍន៍ កំឡុងពេលវ័យដំទង់។

កុមារដែលមានអាយុពី ១៨ ខែដល់ ២ ឆ្នាំនឹងមានទំនោរនិយាយថាទេចំពោះអ្វីគ្រប់យ៉ាង សូម្បីតែអ្វីដែលពួកគេចង់បានក៏ដោយ។ នោះអាចដោយសារតែពួកគេព្យាយាមយកតម្រាប់តាមមនុស្សពេញវ័យ ឬដោយសារតែពួកគេចង់ធ្វើឱ្យខ្លួនពួកគេខុសប្លែកពីមនុស្សដែលពួកគេមានទំនាក់ទំនងដូចជា (ឪពុកម្តាយ ជីដូនជីតា អ្នកថែទាំ...)។ កុមារនឹងព្យាយាមធ្វើខ្លួនឱ្យកាន់តែឯករាជ្យពីមនុស្សពេញវ័យ និងទទួលបានស្វ័យភាព ពួកគេនឹងព្យាយាមអះអាងពីជម្រើសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ហើយអ្នកក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយក្នុងនាមជាអ្នកមើលថែទាំ តើអ្នករស់នៅដោយរបៀបណា? ចុះប្រសិនបើព័ត៌មានជំនួយតិចតួចនេះបានផ្លាស់ប្តូរការយល់ឃើញរបស់យើងចំពោះរឿង ហើយអាចជៀសវាងជម្លោះ/ការខកចិត្តជាច្រើន?